והיא שפחה להלקן על כל שפחה ושפחה. תימה להכא בעינן למלקן
תע"ג דגופין מוכלקין והתם פרק קומו וחמת גבו (סוגין פב:) לף
משמעו ביום למד מסמע דפשיטא דמייב גבי שחטו וחמ"כ שחמו בניה
מסוס דגופין מוכלקין תע"ג להיכא קרא וכן לקמן בפרק תמרו לו (לף יח.)
דלמרי שבמות כי גופין דמיין:

תורה אחת למצורעים הרבה.
ובמותב כהניס מפיק ליה
מדכתיב וכשכה אחת מלמד שמביא
אחת על נגעיס הרבה ומוחלת מהיכ
מוכת לריס מוכה אחת לכל מלוכעין
לפי שמלינו שמלק הכתוב בטומאותיהס
ובשבועותיהס: **מפלת תאומים**
איצטריכא ליה. סל"ק במפלת מלומיס
מוכה רבי יהוסה לרבנן וקסה לס"ק מפלת
מלומי' למלן קמני לה לר רבנן פשיטה ליה
ולי לר' יהוסה הס מוכה לרבנן ל"ע:

והיא שפחה [ס] לחלק על כל שפחה ושפחה: [פ] נזיר
שנטמא טומאות הרבה: מאן תנא אמר רב חסדא
[פ]רבי יוסי בר' יהודה היא דאמר נזירות דטהרה
משביעי הוא דחיילא עליה ומשכחת לה בגון
שנטמא בשביעי [פ] וחזר ונטמא בשביעי וכיון דלא
יצא שעה הראויה להקריב בה קרבן אינו חייב
אלא קרבן אחד דאי רבי כיון דאמר רבי
[א]נזירות דטהרה עד שמיני לא חיילא עליה אי
דנטמא בשביעי וחזר ונטמא בשביעי כולה
טומאה אריכתא היא [פ] אי דנטמא בשמיני וחזר
ונטמא בשמיני כיון דיצאת שעה שראויה להקריב [פ] קרבן מחייב על כל אחת
ואחת אלא [פ] ש"מ ר' יוסי ברבי יהודה [פ](ומאי דרבי יוסי) בר' יהודה דתניא[ב]
[ו]וקדש את ראשו ביום ההוא ביום הבאת קרבנותיו דברי רבי ר"י בר' יהודה
אומר ביום תגלחתו: **מתני'** המקנא לאשתו ע"י אנשים הרבה [פ] ומצורע
שנתנגע נגעים הרבה [פ] הביא ציפרין ונתנגע לא עלו לו עד שיביא חטאתו
רבי יהודה אומר עד שיביא אשמו: **גמ'** מנלן דכתיב [ז] ואת תורת הקנאות
[פ]תורה אחת לקנויין הרבה: מצורע שנתנגע נגעים הרבה כו': מנלן דכתיב
[ז] ואת תורת המצורע [ז]תורה אחת למצורעים הרבה: הביא ציפרין ונתנגע לא
עלו לו עד שיביא חטאתו רבי יהודה אומר עד שיביא אשמו: [פ] והאמרת אין
מביא אלא קרבן אחד חסורי מחסרא והכי קתני [ד]הביא ציפרין ונתנגע [פ] אין
מביא אלא קרבן אחד ולאקבועי בעניות ובעשירות לא מיקבע עד שיביא
חטאת [פ]ת רבי יהודה אומר עד שיביא [ה]אשמו תנן התם [ד]מצורע [פ] שהביא
אשמו והעשיר הכל הולך אחר חטאת דברי ר"ש רבי יהודה אומר [ה]הכל הולך
אחר אשם תניא ר"א בן יעקב אומר הכל הולך אחר ציפרין [פ]אמר רב יהודה
אמר רב שלשתן מקרא אחד דרשו [ו]אשר לא תשיג ידו בטהרתו ר"ש סבר
דבר המכפרו ר' יהודה סבר דבר המכשירו ר' אליעזר בן יעקב [פ] אומר דבר
הגורם לו טהרה ומאי ניהו ציפרין: **מתני'** [ה]האשה [פ] שילדה ולדות הרבה
[פז] והפילה בתוך שמונים נקבה חזרה והפילה בתוך שמונים נקבה והמפלת
תאומים ר' יהודה אומר מביאה על הראשון ואינה מביאה על השניה מביאה
על השלישי ואינה מביאה על הרביעי: **גמ'** מנלן [ז]דתנו תנא קמיה דרב ששת
[ו]ואת תורת היולדת לזכר ולנקבה [ה]מלמד שמביאה קרבן אחד על ולדות
הרבה יכול אף על הלידה ועל הזיבה ת"ל זאת [פז] קתני יכול [פז] על הלידה ועל
הזיבה אינה מביאה אלא קרבן אחד אלא מעתה אכלה [פז] דם וילדה ה"נ
דאין מביאה אלא קרבן אחד אימא הכי יכול [פז] על הלידה שלפני מלאת ועל
הלידה שלאחר מלאת [פ] ת"ל זאת: הפילה בתוך שמונים כו': כשתמצי לומר
לדברי ר' יהודה ולד ראשון גורם ומולד ראשון מונה לדברי חכמים ולד שני גורם
ומולד שני מונה כשתמצי לומר פשיטא [פז] הכי איתא מפלת תאומים איצטריך
ליה ס"ד אמינא במפלת תאומים מודה רבי יהודה לרבנן קמ"ל [פז] איבעיא להו
בטומאה

תוספות תורה אחת לקנויין הרבה. תימה דכסוטה במריון לרבנן מין חסה ושוה ושוה ולר' יהודה בימים מחה ושני בועלים מיכה שוה ושוה וכיון דמיכה שוה למאי מיצטריך ליה למיימי מלוה קרבן מחה:

מפלת תאומים מיצטריכא ליה. תימה דבסוטה במריון לרבנן מין חסה ושוה ולר' יהודה בימים מחה ושני בועלים מיכה שוה ושוה וכיון דמיכה שוה למאי מיצטריך ליה למיימי מלוה קרבן מחה:

מפלת קרבן מחד על הרחסון על הולד הרחסון ולף על הסני מפני שעולד במוך מלחת של רחסון ומביחה על הסליסי משום דהוה לף עולד מוך מלחת [ז] ללמד שמביאן מלחת לשני כשמעלן לליסים ולמד שמביאן על הרחסון ולף על הסני מפני שעולד במוך מלחת של רחסון ומביחה על הסליסי משום דהוה לף עולד מוך מלחת